

[Marianne Bentsen-Pedersen]

skitsere løsninger til at opfylde intentionerne om ytringsfriheden i vores samfund. Kunne man forestille sig, at den skulle komme med alternative oplæg om, hvordan man sikrer pressen, både hvad angår det ytringsmæssige på skrift som i billede, og hvad angår det økonomiske, så det ikke er de store, veletablerede blade, der sammen med fjernsynet næsten har monopol på holdningsdannelsen i dette land? Kunne man forestille sig, at kommissionen tog Journalistforbundets forslag om pressestøtte op, eller er det emne efterhånden så gennemdebatteret, at vi kunne forvente, at regeringen ville komme med et udspil på dette område?

Dette skal ikke være sagt for, at nogen skal tro, at ytringsfriheden dermed er sikret, men for at give et lille bud på, hvordan man kunne få fat i den rigtige ende for senere at udvikle tanken om den egentlige ytringsfrihed, hvor alle har lige adgang til at komme til orde uanset økonomisk formåen.

Og hvordan med Nordsat? Er dette prestigeprojekt efterhånden fra regeringens side skrinlagt, eller kan vi forvente, at mediekommissionen også skal til at udarbejde betænkning på dette område? Skulle mediekommissionen i givet fald opstille alternativer til, hvordan de nordiske lande kunne indgå et kulturelt samarbejde på radio- og TV-området? Vil mediekommissionen få et kommissorium til at udarbejde betænkning med henblik på, at vi i Danmark selv kan bestemme, hvad vi mener vores æter skal gennemsyres af? Kan man forestille sig muligheder, der kan sikre, at vi kan undgå, at udenlandske satellitter kan oversvømme Danmark med reklame, måske endog for danske firmaer? Kan vi forvente, at mediekommissionen skal prioritere den tredje verdens krav om en ny informationsorden? Dette skal selvfølgelig ses i sammenhæng med vores eget krav til ytringsfrihed. Skal vi ikke være nogle af de første til at sikre, at den tredje verden får en information, som ikke kun drejer sig om, hvordan Vesten ser på den tredje verden? Og skal de ikke have mulighed for at trække på informationsbureauer, der ikke udelukkende ser på forholdene ud fra, hvilken betydning de måtte have i forhold til USA, Sovjet og eventuelt Kina?

Er det ikke tåbeligt, at vi indsætter store ressourcer for at udrydde analfabetismen og så bagefter lader stå tilbage, at man har folk,

der kan læse, men i øvrigt ikke har noget at læse i? Har vi ikke en forpligtelse til at fylde vores egen politik op med at sikre, at der f. eks. er aviser i de områder? Skal mediekommissionen undersøge den tredje verdens prioritering af deres krav for så måske at finde ud af, at deres første krav er kravet om bedre information på egne betingelser? Det er givet, at et lands velfærd og teknologiske stade i høj grad er afhængigt af dets informationsniveau.

Og hvordan med tidsrammerne, hr. statsminister? Kan vi forvente os en hurtigtarbejdende kommission? Kan man overhovedet forestille sig, at et apparat med over 50 mennesker kan udarbejde en betænkning på en bare nogenlunde rimelig tid?

Jeg har opremset nogle af de delemner, vi kunne forestille os kommissionen kunne arbejde med, men det sikrer stadig væk ikke, at vi i Danmark får en sammenhængende mediepolitik, og jeg synes ikke, det fremgår af statsministerens tale, at det er det, der er meningen, al den stund kommissionen udelukkende, som jeg før har sagt, skal udarbejde delbetænkninger. Vi mener, at vi i vores land har behov for at få så mange aspekter af mediepolitikken som muligt ind i en sammenhængende politik på området.

Men mediekommissionen er ikke alene stor, den har også fuldtidsansatte sekretærer, og vi mener naturligvis, at sekretærerne i en sådan kommission skal have tålelige arbejdsforhold. Men det kunne få os til at tro, at en del af det daglige arbejde må påhvile disse sekretærer, og vi frygter derfor, at vi på medieområdet kan forvente os et nyt sæt af vismænd, der skal give udtryk for al deres ekspertvælde i alle mulige sammenhænge.

Men det primære lige for øjeblikket for os er at få en garanti for, at mediekommissionen ikke kommer til at optræde som syltekrukke for mediedebatten.

Ole Espersen (S):

Jeg håber, at den noget kølige mistænk-somhed, som ordføreren for forespørgerne viste over for kommissionen, efterhånden vil vende sig til varm interesse, for det synes jeg faktisk der er grund til. Mange af de emner, som ordføreren nævnte, og som hun håbede at kommissionen ville tage op eller spurgte om den kunne tage op, er jo netop emner,